

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XLIII. Ad Marcellam. Post priorem epistolam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

Alijs dulcia placeant, nonnullos subamara de-
stant: horum stomachum acida renovant, illorum
falsa sustentat. Vidi ego nauseam, & capitis ve-
* quod. riginem antidoto, * quæ appellatur *ringa*, sanari,
& juxta Hypocratem contrariorum con-
traria esse remedia. Itaque nostram amaritudinem
illius nectareo melle curato, & mitte in
Exod. 15. ra lignum crucis: senilemque pituitam juvenem
austeritate compece, ut possis læta cantare.
Pf. 118. Quam dulcia gutturi meo eloquia tua, super
meliori meo.

XLIII Hieronymus Marcella. Respondet obtrectatoribus, seq; purgat, quod à Græcis & Hebræis literis quadam jam recepta in sua versione Bibliorum Latina mutavit,

Post priorem epistolam, in qua de Hebræis verbis pauca perstrinxeram, ad me reperlatum est, quosdam homunculos mihi studiosè detrudere, cur adversum auctoritatem veterum, & totius mundi opinionem, aliqua in Evangelijs emendare tentaverim. Quos ego cum per sem meo jure contemnere (Asino quippe lyra perfluere canit!) tamen ne nos superbiæ, ut facerent, arguant, ita responsum habeant: non ad hebetis me fuisse cordis, & tam crassæ rusticitatis (quam illi solam pro sanctitate habent, piscatorum se discipulos asserentes, quasi idcirco sancti sint, si nihil scierint) ut aliquid de Dominicis verbis aut corrigendum putaverimus, aut non divinitus inspiratum: sed Latinorum codicum veritatem, quæ ex diversitate librorum omnium

comprobatur, ad Græcam originem, unde & ipsi translata non denegant, voluisse revocare. Quibus si displicet fontis unda purissimi, cœnosos rivulos bibant: & diligentiam, quâ avium sylvas & concharum gurgites nôrunt, in scripturis legendis abjiciant: sintque in hac tantum re simplices, & Christi verba existiment rusticana: in quibus pertanta jam sæcula tantorum ingenia sudaverunt, ut rationem verbi uniuscujusque magis opinati sint, quàm expresserint. Apostolum arguant imperitiæ, qui ob multas literas insanire dicatur. Scio te, cum ista legeris, rugare frontem, & libertatem meam rursus seminarium timere rixarum, meumque si fieri potest, os digito vellem comprimere, ne audeam dicere, quæ alij facere non erubescunt. Rogo, quid à nobis liberè dictum est? nunquid in lancibus idola cælata descripsi? Nunquid inter epulas Christianas virginalibus oculis baccharum satyrorumque complexus innexui, aut unquam aliquem amarior sermo pulsavit? Nunquid ex mendicis divites fieri dolui? Nunquid reprehendi hæreditarias sepulturas? Unum miser loquutus, quòd virgines sæpius deberent cum mulieribus esse, quàm cum masculis, totius oculos urbis offendi, cunctorum digitis notor. Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis, & factus sum eis in parabolam: & tu putas aliqua esse me deinceps locuturum? Verùm ne Flaccus de nobis redeat, Amphora cœpit Institui, currente rotâ cur urceus exit? revertamur ad nostros bipedes asellos, & illorum in aure buccinâ magis, quàm cytharâ concrepemus. Illi legant, Spe gaudentes, tempori

Añ. 26.

Ps. 68.

Rom. 12.

D 7

ser.

Rom. 12.

1. Tim. 5.

1. Tim. 1.

* fortè
ministe-
rium.

Zach. 9.

Matt. 21.

Esa. 32.

servientes: nos legamus, Spe gaudentes, Domini
servientes. Illi adversum presbyterum accusa-
tionem omninò non putent recipiendam: nos
legamus, Adversus presbyterum accusationem
receperis, nisi sub duobus aut tribus testibus. Pec-
cantes autem coram omnibus argue. Illis pla-
ceat humanus sermo, & omni acceptione dignus
nos cum Græcis, id est, cum Apostolo, qui Græce
loquutus est, erremus, Fidelis sermo & omni ac-
ceptione dignus. Ad extremum illi gaudeant ubi-
que. Gallus enim fuerat, qui super emendationem
detraxerat gallicis cauterijs: nos solut⁹ vinculis
& in Salvatoris * mysterium præparatus Zachariae
afellus ille delectet, qui postquam Dominus
terga præbuit, cœpit Esaiæ consonare præconium
Beatus qui seminat secus omnem aquam, ubi bo-
& asinus calcant,

XLIV. Hieronymus Marcella. Principium est epistolæ,
quæ ad quaestionem à Marcella pro-
positam respondetur.

E Pistolare officium est, de re familiari, aut de
quotidiana conversatione aliquid scribere, &
quodammodo absentes inter se præsentem fieri
mutuòque quid aut velint, aut gestum sit, nuntiare
re: licet interdum confabulationis tale con-
viviū, doctrinæ quoque sale condiatur. Verum
dum tota in tractatibus occuparis, nihil mihi scri-
bis, nisi quod me torqueat, & scripturas legere
compellis. Denique heri famosissima quaestio
proposita postulasti, ut quid sentirem, statim re-
scriberem. Quasi verò Pharisaorum teneam ca-